Kościół Maryi Matki Kościoła

Kościół Maryi Matki Kościoła

Kościół Maryi Matki Kościoła – zbudowany w latach 1795-1798 w miejsce rozebranego zamku książęcego. Pierwotnie był to kościół ewangelicki, wzniesiony wg. projektu Karla Gottharda Langhansa (projektanta m.in. Bramy Brandenburskiej), w stylu klasycystycznym. Górne kondygnacje wieży, zaprojektowano w odmiennych porządkach architektonicznych – doryckim i jońskim.

Wnętrze kościoła z trzema kondygnacjami empor założonych na planie owalu nawiązuje do tradycji kaplic pałacowych, jak np. w Wersalu oraz budownictwa teatralnego. Cechą charakterystyczną świątyni jest duża ilość okien wpuszczających światło z trzech stron oraz jeden tylko ołtarz główny. Został on przeniesiony po 1982 r. z poklasztornego kościoła pw. Niepokalanego Poczęcia NMP. Zasługuje na uwagę ze względu na swoją barokową formę i obraz przedstawiający Maryję Niepokalanie Poczętą.

Po II wojnie światowej kościół przestał pełnić funkcje sakralne w 1962 r., kiedy luteranie przekazali go władzom miejskim. Użytkowany był m.in. jako magazyn i sklep meblowy. W 1973 r. pożar strawił hełm wieży. Po tym wydarzeniu obiekt przekazano parafii rzymsko-katolickiej, która przeprowadziła odbudowę świątyni. Od 1979 r. funkcjonuje jako kościół rzymsko-katolicki, a od 1981 r. jako parafialny pw. Maryi Matki Kościoła.

Powrót do listy